

[Rager.]

ling er mulig. Jeg kan ikke se, Forhandling er mulig paa et Omraade som dette.

Til det ærede Medlems Udtalelser i øvrigt vil jeg gerne sige, at naar det ærede Medlem mener, at han repræsenterer Folkets Ønske — og det fremgik af nogle af det ærede Medlems sidste Udtalelser —, saa tror jeg ikke, det er rigtigt. Jeg tror, det ærede Medlem ser ganske galt her. Jeg undervurderer ikke det ærede Medlems virkelig varme Interesse for og Tro paa dette Spørgsmaal og paa en Løsning ad den Vej, han gør sig til Talsmand for; men jeg synes blot, han glemmer, at med alt det, han tænker paa at bygge op, evner han overhovedet ikke at løse en eneste af de Opgaver, der virkelig kunde blive Tale om at løse i de Situationer, hvor det ærede Medlem tror, at han kan foretage sig noget positivt.

Til det ærede Medlem Hr. Westermann vil jeg gerne sige, at man bliver jo i nogen Grad overrasket over at høre, at „Peder Skram“ nu pludselig er ved at komme til Ære og Værdighed igen. Naar man har siddet i Flaadekommissionen og er blevet belært om, hvor længe et Krigsskib kan leve, dels i Linien, dels i Reserven, og har faaet at vide, at vore Krigsskibe er særlig sejlivede eller i hvert Fald er ansat til en længere Levetid end den ude i Verden ellers normale, og derefter har været med til at vride Hænderne over, at nu maatte „Peder Skram“, trods alt, væk, vride Hænderne, for saa vidt man deri saa en Værdi forsvinde — ja, saa bliver man meget forundret over at høre nu, at „Peder Skram“ pludselig kan tages til Naade i en saadan Grad, at han ligefrem kan motivere et Ændringsforslag. Jeg er altsaa meget forundret over det.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om „Niels Juel“s Ombygning vil jeg gerne sige, at naar man læser Loven af 1932, kan man skam ikke komme til, at denne Ombygning skulde betales uden for det fastsatte Budget. Der kan være Spørgsmaal om, hvorvidt „Niels Juel“s Ombygning skulde betales inden for det fastsatte Budget, men skulde den ikke det, saa skulde den ikke have været ombygget, eller i hvert Fald ikke før Bevillingen var søgt. Men naar man har et Budget af den Art og en Lovgivning, hvorved de økonomiske Rammer er fastlagt, og det er lagt i den sagkyndige Flaadeadministrations Haand at administrere Midlerne inden for disse Rammer, saa vil det naturligvis være ganske ugørligt, hvis Pengene er anvendt paa en Maade, som man maaske bagefter fortryder, saa at komme

og sige, at nu ønsker man det ændret ved en Efterbevilling. Derfor er der slet ikke Tale om, at Omkostningerne ved „Niels Juel“ kan blive udredet ved særlig Bevilling.

Jeg tror dermed at have gjort de fleste af de Modbemærkninger, jeg ønskede at gøre, og vil blot til Slut sige, at ved de foreliggende Forslag hilser jeg med Glæde de mindre Indkaldelser, de færre Tjenestedage, der bliver om Aaret, den kortere og mere samlede Tjenestetid. Jeg glæder mig ligeledes over de Løfter, der er givet om bedre Indkvarteringsforhold etc. for Mandskabet. Jeg haaber ogsaa, at Forholdet mellem Mandskab og overordnede i stigende Grad, som det efter mit Skøn har været Tilfældet, gennem Aarene skal blive bedre og bedre, men jeg vil gerne pege paa, at noget saadant befordres jo ikke, naar f. Eks. en højtstaaende Militær, som det nylig er sket — formentlig i Jubilæumsstemning — fremkommer med nedsettende Udtalelser om Bestemmelser, der er truffet her paa Rigsdagen angaaende Afskaffelse af speciel militær Rettergang og denne Rettergangs Overgang til civile Retter, kommer med Udtalelser derom, endog af den Art, at det ærede Medlem Hr. Pürschel i sin Egenskab af Generalauditor stempler dem som uheldige og ud over Maalet. Det, synes jeg, er meget uheldigt, og det forekommer mig, at selv om det ikke paa anden Maade kan betydes den paagældende, saa kan det maaske ved de Udtalelser, der er faldet her, tages til Efterretning, at den Slags er i hvert Fald ikke noget, der tjener og fremmer de Interesser, man skulde tro, den paagældende virkelig ønskede at varetage.

Jeg vil i øvrigt ved denne Lejlighed se bort fra at komme ind paa Betragtninger af militærpolitisk Art. I Anledning af den Diskussion, der har været ført om, hvorvidt Forslaget tager Sigte alene paa Bevogtning, eller om man ogsaa tilsigter Løsning af krigsmæssige Opgaver, maa jeg sige, at jeg finder en Diskussion herom ganske ørkesløs. Hvis en ond Skæbne en Dag skulde lade Spørgsmaalet blive aktuelt, da afhænger den Anvendelse, der gøres af Apparatet, alene af den Bedømmelse af dets Muligheder i den foreliggende Situation, som den da siddende Regering maatte anlægge og derefter ønsker at gøre af det. Og da jeg maa anse det her foreslaaede for Hærens Vedkommende for rigeligt, for Flaadens Vedkommende netop tilstrækkeligt til Løsningen af de Opgaver, som mit Parti overhovedet anser for løsningsmulige, kan vi tage det saglige Ansvar for Forslagets Ophøjelse til Lov.